

Igor Bravničar: Kazino

KIBELA / KIBLA Maribor

otvoritev v petek, 7. septembra 2012 ob 20. uri

Ustvarjalna osredotočenost na likovnem področju se pri Igorju Bravničarju v zadnjem desetletju vedno znova vrača k iskanju problemskih vprašanj izvora svetlobe na slikovni površini. V mnogih njegovih, v olju na platnu izvedenih delih, prepoznamo v prostorsko neomejenih meditativnih pokrajinah zanj značilno sugestivno poetično noto, kjer avtorja zanima predvsem modulacija notranjih napetosti posameznih slikarskih delcev v odnosu s celoto in stopnjevanje posamezne barvne tonalitete in smiselnih prehodov v ritem, ki modulira harmonijo celote. Pogost motiv je horizont, večpomenska točka prehoda, kjer materialna plat slike prehaja v drugi plan in odpira prostor iskanju duhovnih sfer. Vprašanje izvora večne svetlobe je namreč pogosto filozofsko teološko vprašanje, ter čest likovni izziv, pri čemer se utrjuje simbolična prisposoba imanentne svetlobe, do katere pridemo samo skozi proces, ki temelji na tem, kar je denimo že Plotin označil v svoji filozofiji kot *Lepoto*, ki ni odvisna od mere, snovi in razmerij, temveč je nekaj, kar čutna stvar pridobi. Pot k temu pa je pogosteje proces odvzemanja kot dodajanja. Tudi Igor Bravničar si je pri ustvarjanju zadnjih ciklov kot rdečo nit problemsko zastavil modifikacijo svetlobe. Zanimalo ga je, katere so tiste barvno svetlobne optične strukture, ki so že imanentne v izvedenem delu olja na platnu, a zaradi različnih vzrokov, tudi zaradi strukture našega vida, potisnjene v ozadje. V ta namen je podobo klasično izvedenega likovnega dela razgradil s pomočjo fotografskega postopka, modificirano rekonstruiral in jo tako prevedel v drug medij, s čimer je vstopil v polje digitalne umetnosti. S postopkom je temeljito spremenil taktilne strukture kot tudi tonsko moduliranje in napetost barvnega spektra, saj gre za odtis na povsem ravno dvodimenzionalno površino, kjer se zaradi poudarjenega niansiranja predvsem na točkah prehodov zabrišejo konture, povsem pa je izginil perspektivičen pogled v globino slike. Modulacijo podobe tvori zgolj in samo izluščena svetloba. Zato je tudi prvega od ciklov poimenoval **Metamorfoze iz diptiha** (2010). Takšen konceptualni pristop, že zaradi zgodovinske evokacije, sicer najbolj sodi v sodobno modernistično razstavišče tipa bele kocke, kjer so zagotovljeni optimalni pogoji razstavljanja, toda ravno način umetnikovega pristopa k problemu nas je spodbudil, da smo, v razstavnem programu Galerije Božidar Jakac za leto 2012, umetninam dali možnost žarčiti in vzpostaviti dialog s prostorom nekdanjega cistercijanskega samostana, ter tako iskati paralele med Bravničarjevim kontemplativnim iskanjem svetlobe, ter cistercijanskem zazrtju navznoter in iskanju notranje božanske luči. Bravničar nadgradnji ali modifikaciji postopka sledi tudi v ciklu **Inverzij Kroga** (2010), katerih dela tvorijo pričujočo razstavo z naslovom **Kazino**. Umetnik nadaljuje nadgradnjo proizvodnje istega kot negativitete – postopka, ki ga je Marcel Duchamp v svoji dialektiki poimenoval razmik, s čimer uspe prekiniti klasično posnemanje, a pri tem ne zanika podobnosti. V vsakdanjem življenju nakopičena intenziteta vizualnih in čutnih stimulansov namreč dandanes deluje na nas že s tako intenziteto, da se povprečen obiskovalec ob zgolj izpostavljeni barvni vibraciji težko prepusti kontemplativni meditaciji. Zato je Bravničar proces iskanja v ciklu *Inverzij Kroga* (2010) nadgradil z izvedbo *lightboxov*, kjer je postopek transformacije pravzaprav enak kot pri *Metamorfozah iz diptiha* (2010), le da je izvor svetlobe tem slikam imanenten, njegovo intenziteto in svetlobni spekter

pa lahko s pomočjo konzol interaktivno spreminja tudi obiskovalec. Zaradi tehnične modulacije se spreminja tudi podoba objekta, ki s prostorskim volumnom pridobiva kiparske značilnosti, ter s tem v celoti sledi konstruktivističnemu pogledu enega najpomembnejših modernistov Laszla Moholy - Nagya, ki je trdil, da se mora gledalec ob umetnini znebiti vloge zgolj statičnega opazovalca ali spremljevalca, temveč mora povzeti njeno kinetično energijo. Po postmodernističnih tendencah pa lahko to označimo kot fuzijo ustvarjalnega in interpretativne ga diskurza.

Goran Milovanović

Igor Bravničar

Po diplomi na Akademiji za glasbo v Ljubljani (1989, klavir) je študiral slikarstvo na Academie Royale des Beaux-Arts v Bruslju in magistriral iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Živi in dela v Ljubljani in zalivu Studenčič na Lošinju, Hrvaška.

Vljudno vabljeni!

Razstava bo na ogled do 29. 9. 2012

7. september – 29. september 2012

Odprtje: 7. september 2012 ob 20. uri

KiBela / KIBLA, Maribor

KiBela, prostor za umetnost, je odprta vsak delovnik in ob sobotah od 9. do 22. ure.

Podpora: Ministrstvo za izobraževanje, znanost, kulturo in šport RS, Mestna občina Maribor, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo RS v okviru OP IPA SI-HR 2007–2013, Urad za mladino RS ter s podporo Programa Kultura, Leonardo da Vinci in Mladi v akciji Evropske unije.